

řádě není ustanovení, které by vylučovalo podpůrnou platnost tohoto předpisu a mohou se vyskytnouti případy, ve kterých oprávněným zájmům dlužníka odporujícího exekuci (§§ 35, 36, 37 a 39 ex. ř.) není poslouženo zákonnými předpisy o tom, ve kterých případech rekurs zastavuje výkon napadeného usnesení. Tak jest tomu v tomto případě, ve kterém jde o vyklizení spachtovaného předmětu sloužícího zřejmě zahradnické živnosti. Nebyl-li přípustným samostatný rekurs do usnesení exekučního soudu, povolivšího odkladný účinek dovolacího rekursu (§ 524 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.) jest napadené rozhodnutí rekursního soudu správné a dovolací rekurs vymáhajících věřitelů musel býti zamítnut (§ 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř.).

Čís. 8845.

Spory vymáhajícího věřitele s poddlužníkem ve smyslu § 308 ex. ř. patří před obecné sudiště dlužníka, nikoliv výlučně před exekuční soud. I tu platí ustanovení § 45 j. n.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1929, R I 190/29.)

Vymáhající věřitel domáhal se ve smyslu § 308 ex. ř. na poddlužníku zaplacení zabavených důchodů 8.357 Kč žalobou, zadanou na sborovém soudě. K námitce věcné nepříslušnosti soud první stolice žalobu odmítl, maje za to, že jest příslušným soud exekuční. Rekursní soud zamítl námitku věcné nepříslušnosti.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Napadeným usnesením uznal rekursní soud za věcně příslušný k projednání této rozepře sborový soud první stolice; jest proto podle ustanovení § 45 j. n. další opravný prostředek proti jeho rozhodnutí vyloučen (srv. sb. n. s. 282, 2806, 3145, 5056), aniž se jde na tom, že rekursní soud svému usnesení vyhradil právní moc, ana tato výhrada jest v rozporu se zákonným předpisem § 45 j. n. Předpis § 17 druhý odstavec ex. ř. nepřichází tu v úvahu, neboť spory vymáhajícího věřitele s poddlužníkem ve smyslu § 308 ex. ř. patří, jak bylo již doloženo v rozhodnutí čis. 1987 sb. n. s., před obecné sudiště poddlužníka, nikoliv výlučně před exekuční soud.

Čís. 8846.

Předpis čl. XXXII uv. zák. k c. ř. s. netýká se práva finanční prokuratury k zastupování.

Okolnost, že pohledávka žalovaného za žalobcem, již se snaží žalobce ve sporu kompenzovati zažalovanou pohledávkou, byla příkazána eráru k vybrání, neopravňuje ještě finanční prokuraturu k zastupování žalovaného.

Vykáže-li se finanční prokuratura svolením ministerstva financí ve smyslu § 5 vl. nař. ze dne 4. června 1919, čis. 313 sb. z. a n., jest to pro soud závazné a soud ji musí k zastupování připustiti, aniž by